

valgets Forslag, hvorefter der vilde komme til at staa: *U d k o m s t e n* til at gjøre Brug af sin *Nærings a d k o m s t*. Det vilde altsaa vistnok være helbigt, om man kunde gjøre en lille Forandring deri. At fratage den *Paagjældende Næringsbeviset* paa en eller anden Maade, som det ærede Medlem har omtalt, have vi ikke fundet Anledning til at udtale os udtrykkelig om. Hvis han fremdeles, efter at have misset Retten til at fare som Skipper eller Styrmand osv., alligevel gjør det, paadrager han sig derved den almindelige Straf som Enhver, der driver Næring uden at have Ret dertil, og Lovgivningen har heller ikke ellers i saa mange lignende Tilfælde givet særegne Bestemmelser om, hvorledes man skal fratage Vedkommendes hans Borgerkab. Der har det heller ikke forekommet Udvalget, at der var nogen tilstræffelig Anledning til at foretage Forandring. — Hvad angaar § 20, kan det gjæne være, at det ærede Medlem har Ret med Hensyn til Ordet „atter“. Vi have ikke helt overset det, men vi have egentlig ment, det var af disse mindre *Ændringer*, som vi ikke rigtig havde Lyst til at komme med. — Hvad § 25 angaar, da er Grunden til, at man er kommen med et nyt Forslag, den, at man har ment, at § 1 ikke kunde udstrækkes til at gjælde alle Skibe, idet man ved Side i juridisk Sprogbrug forstaa ethvertformest Fartøj, selv den mindste Baad, og det var for at finde en Begrændsning, saa at ikke enhver Baad skulde komme med, at vi have foreslaaet denne *Ændring*. Hvis der fremkommer de *Ungæagtigheder*, som det ærede Medlem fremhævede, vil Udvalget kunne tage under *Overveielse* inden næste Behandling, om det skulde være nødvendigt af den Grund at foretage en *Ændring*.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg kan med Hensyn til de af det ærede Udvalg til- lede *Ændringsforslag* ganske i Almindelighed udtale, at jeg ikke har Noget at erindre imod dem; jeg kan gaa ind paa dem allesammen. Med Hensyn til de *Ættringer*, der ere fremkomne her idag, skal jeg ganske vist i det Hele udsætte at erklære mig over dem, indtil der maatte foreligge bestemte *Ændringsforslag* i den Retning, men der er dog et Par enkelte Punkter blandt disse, som jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger om her. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at den paa- pegede *Ændring* i § 1 neppe vil være nødvendig; jeg tvivler ikke paa, at Loven alligevel vil blive forstaaet paa rette Maade. Hvad *Ændringsfor- slagene* til § 4 angaar, ser jeg ikke, at der kan indvendes Noget mod dem, om det end paa den anden Side vel maa erkjendes, at der ikke i Virkeligheden let vil kunne opstaa nogen Ulempe af den nuværende Redaktion. Med Hensyn til de Bemærkninger, der ere bleven fremsatte i *Ån- ledning* af § 16, hvor jeg altsaa nu ser, at det kun er af et rent *Vellykshenssyn*, at Udvalget har

filllet sit *Ændringsforslag*, skal jeg blot bemærke dette, at jeg ikke tror, der er nogen *Ånledning* til at optage nogen særegen Bestemmelse om, at *Næringsbeviset* kan eller skal fratages den *Paagjældende*, thi det forekommer mig, at dertil maa Retten ogsaa uden en saadan Bestemmelse være berettiget. Naar en *Kjendelse* afgives, som gaar ud paa at fratage den *Paagjældende* Retten til at gjøre Brug af sin *Næringsadkomst* som Skipper, Satteskipper, Styrmand eller Mastmester, saa ser jeg ikke Andet end, at Retten maa være berettiget til ved samme *Leilighed* at tage i sin *Besiddelse* hans *Næringsbevis*, for saa vidt det under Sagen er produceret, eller paa anden Maade med *Leilighed* kan faas fat, men hvis man derimod tænker sig det *Tilfælde*, at det ikke saaledes af sig selv kommer i *Retlens* Hænder, eller den *Paagjældende* ikke vil udlevere det eller maasse ikke har det der paa *Stedet* eller deslige, tror jeg paa den anden Side, at det vilde være for vidt gaaet, om Loven skulde foreskrive, at der skulde anstilles særegne *Undersøgelser* eller foretages særegne *Strikt* for at faae fat i dette *Næringsbevis*. Jeg tror, det hører til den *Slags* Ting, der ville jevne sig af sig selv i de allerfleste *Til- fælde*. Er *Beviset* tilstede, skjønner jeg ikke, at der kan være nogen *Udviol* om, at Retten kan be- slaglegge det og tage det til sig som en *Sikker- hedsforanstaltning*, hvorved man betrygger sig *Æfterlevelsen* af sit *Dekret*. — Hvad angaar de *Bemærkninger*, der bleve gjorte til *Ændringsfor- slaget* Nr. 24, da tror jeg, at de egne sig til at overveies, idet det jo vistnok er nødvendigt, naar man vil undtage en vis Klasse af *Fartøjer* fra *Lovens* øvrige Bestemmelser, da at udtale sig nærmere om, hvorledes *Forholdet* med Hensyn til disse vil blive. Der er dog et Punkt, som jeg vil minde om, og det er, at disse *Fartøjer*, som efter den nye § 25 blive undtagne, blive kun meget smaa *Fartøjer*, med Hensyn til hvilke der kun meget sjældent vil være Tale om den *Slags* *For- retninger*. Det er nemlig ikke *Fartøjer* paa 20 *Kommercelæster*, men paa 20 *Tons* eller 10 *Kommercelæster*, altsaa meget smaa *Fartøjer*, hvorom der er Tale. Men jeg tror nok, at det kan være rigtigt, at der behøves en nærmere Bestem- melse om, hvorledes der skal forholde sig med Hensyn til dem, da det jo naturligtvis kan tænkes, at *Ulykker*, der tilstøde saadanne min- dre *Fartøjer*, kunne give *Ånledning* haabe til al- mindelige *Søforklaringer* og kriminelle *Under- søgelser*, hvor altsaa det *Spørgsmaal* kan opstaa, om saadanne kriminelle *Undersøgelser* da ikke skulde foretages paa den Maade, Loven bestemmer. — Jeg tror, og det er den sidste Bemærkning, jeg skal gjøre, at den ærede Ordfører har Ret i, at der ikke er nogen Grund til i § 3 at optage noget *Nyt* eller *Særligt* i *Ånledning* af *Æn- dringsforslaget* til § 1, at der ogsaa skal gives *Ånmeldelse*, naar *Menneskeliv* ere gaaede tabte.